



**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 4-2-2018

Chúa nhật 5 Thường niên

Chiều và sáng

LỜI CHÚA: Mc 1, 29-39

Hôm ấy vừa ra khỏi hội đường Caphácnaum, Đức Giêsu đi đến nhà hai ông Simon và Anrê. Có ông Giacôbê và ông Gioan cùng đi theo. Lúc đó, bà mẹ vợ ông Simon đang lên cơn sốt, nằm trên giường. Lập tức họ nói cho Người biết tình trạng của bà. Người lại gần, cầm lấy tay bà mà đỡ dậy; cơn sốt dứt ngay và bà phục vụ các ngài.

Chiều đến, khi mặt trời đã lặn, người ta đem mọi kẻ ốm đau và những ai bị quỷ ám đến cho Người. Cả thành xúm lại trước cửa. Đức Giêsu chữa nhiều kẻ ốm đau mắc đủ thứ bệnh tật, và trừ nhiều quỷ, nhưng không cho quỷ nói, vì chúng biết Người là ai.

Sáng sớm, lúc trời còn tối mịt, Người đã dậy, đi ra một nơi hoang vắng và cầu nguyện ở đó. Ông Simon và các bạn kéo nhau đi tìm. Khi gặp Người, các ông thưa: “Mọi người đang tìm Thầy đấy!” Người bảo các ông: “Chúng ta hãy đi nơi khác, đến các làng xã chung quanh, để Thầy còn rao giảng ở đó nữa, vì Thầy ra đi cốt để làm việc đó”. Rồi Người đi khắp miền Galilê, rao giảng trong các hội đường của họ, và trừ quỷ.

SUY NIỆM

Sốt không phải là một bệnh nan y. Nhưng người bị sốt cao không dậy nổi, chỉ nằm thôi. Khi Đức Giêsu

(xem tiếp trang 2)

**Đức Thánh Cha Phanxicô tiếp kiến
toà Thượng Thẩm Rota**



WHD (31.01.2018) – Sáng 29-1-2018, nhân dịp khai mạc Năm tư pháp mới của Giáo hội, Đức Thánh Cha đã tiếp kiến các thẩm phán, luật sư của toà Thượng Thẩm Rota ở Roma. Trong dịp này, Đức Thánh Cha nhắc lại tầm quan trọng của việc chuẩn bị hôn nhân và nhấn mạnh đến vai trò trọng yếu của lương tâm.

Đức Thánh Cha nói: “Lương tâm đóng vai trò quyết định trong những lựa chọn quan trọng mà những người sắp kết hôn phải đối mặt” khi dẫn thân vào đời sống hôn nhân. Ngày nay lương tâm của họ thường bị “điều kiện hoá”: “Làm sao để cứu người trẻ khỏi những ồn ào huyên náo của cái phù du, vốn chỉ đưa họ đến chỗ từ chối dẫn thân cách vững bền và tích cực cho điều thiện hảo của cá nhân cũng như cộng đoàn?” Đức Thánh Cha đặt câu hỏi, đồng thời nhấn mạnh tính cấp bách của việc huấn luyện cho họ biết “xây dựng và gìn giữ ngôi đền thâm sâu của lương tâm con người”.

“Một kinh nghiệm sống đức tin, đức cậy và đức ái liên li lại càng cần thiết hơn để giúp người trẻ có thể quyết định, với một lương tâm chắc chắn và lành mạnh, bước vào đời sống hôn nhân để mở ra cho cuộc sống - là “niềm vui lớn lao cho Thiên Chúa, cho Giáo hội và cho nhân loại”.

Một chương trình huấn luyện “lâu dài và khó khăn”

Đức Thánh Cha nói thêm: Công cuộc huấn luyện này, “lâu dài và khó khăn”, dựa trên “mối tương quan cần thiết” giữa “việc trung thành với Huấn quyền” và “sự quan tâm cấp bách của Giáo hội đối với các tiến trình tâm

lý và đạo đức của tất cả những ai được kêu gọi sống đời hôn nhân.

Đức Thánh Cha nhấn mạnh, mối quan tâm đến “lĩnh vực thiêng liêng của lương tâm các tín hữu” là trọng tâm của công việc của các thẩm phán và luật sư của Toà Thượng Thẩm Rota, những người có trách nhiệm phân định tính vô hiệu của một cuộc hôn nhân, đồng thời nhắc nhở họ rằng theo nghĩa này họ đang thi hành “thừa tác vụ đem lại bình an cho lương tâm”.

Đức Thánh Cha cảnh báo: “Sự liên kết chặt chẽ giữa lĩnh vực lương tâm và lĩnh vực của các vụ xử hôn phối mà anh em thi hành hằng ngày, đòi hỏi phải tránh đừng để việc thi hành công lý chỉ còn là một nhiệm vụ thuần túy bàn giấy. Nếu các toà án giáo hội rơi vào cám dỗ này, đó là phản bội lương tâm Kitô giáo”. Ngài nhấn mạnh thêm: “Chúng ta đừng để cho lương tâm của các tín hữu đang gặp khó khăn trong đời sống hôn nhân khép lại với con đường của ân sủng”.

Đức Thánh Cha cũng nhắc lại việc ban hành hai Tụ sắc (*Mitis Iudex Dominus Iesus* và *Mitis et misericors Iesus*) vào tháng Chín 2015, nhằm đẩy nhanh tiến trình và tạo sự dễ dàng hơn trong thủ tục của toà án về các vụ án cứu xét tính vô hiệu của hôn nhân, cũng như vai trò chính của Đức giám mục giáo phận, đích thân ngài là “thẩm phán duy nhất” trong thủ tục vấn tất của các vụ án hôn phối.

Khi tuyên bố một cuộc hôn nhân vô hiệu, Giáo hội nhận định rằng bí tích đã không được cử hành một cách có hiệu lực, do đó cuộc hôn nhân ấy chưa từng tồn tại, chứ không đặt vấn đề rằng một cuộc hôn nhân luôn là bất khả phân ly nên không thể hủy bỏ. Lời tuyên bố vô hiệu cho phép đôi vợ chồng được tái hôn theo phép đạo, trong khi Giáo hội không chấp nhận việc ly dị và coi việc tái hôn dân sự là không chung thủy với người chồng/vợ thật sự. ■

(Theo *La Croix*)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

và các môn đệ đến thăm nhà ông Simon thì bà mẹ vợ ông đang sốt, nằm trên giường. Đức Giêsu đem niềm vui đến cho gia đình ông. Ngài lại gần, nhẹ nhàng cầm lấy tay bà và nâng dậy. Con sốt lui ngay khiến bà có thể đi lại phục vụ. Một cơn bệnh đơn giản, một cách chữa bệnh đơn giản. Đức Giêsu chẳng nói một lời, chỉ làm một cử chỉ thân ái. Ngài cầm lấy tay bà và nâng dậy, như sau này Ngài cầm tay đứa con ông trưởng hội đường, một cô bé mười hai tuổi đã chết lại đứng dậy được (x. Mc 5,41), như sau này Ngài cầm tay cậu bé bị động kinh nằm trên đất, nâng cậu dậy và cho cậu đứng lên (x. Mc 9,27). Cầm tay, nâng dậy, để một người nằm có thể đứng lên. Sức sống nào truyền qua cử chỉ cầm tay ấy? Quyền năng nào nâng con người trở dậy? Chúng ta cũng cần được Chúa cầm tay khi không dậy nổi, cần được Chúa đưa tay ra nắm lấy khi gần chìm như Phêrô.

Khi mặt trời lặn là lúc kết thúc ngày sabát. Người ta đem đến cho Đức Giêsu bao người yếu đau đủ loại. Căn nhà ông Simon hẹp quá khiến nhiều người phải đứng ngoài. Không rõ bao nhiêu người được chữa lành chiều tối hôm đó. Nhiều người đã có thể tự về nhà một mình... Đức Giêsu đụng chạm đến biển khổ của nhân loại. Ngài không mong mức cạn, chỉ mong làm với đi, chỉ mong cùng chia sẻ và ban cho nó một ý nghĩa. Thế giới hôm nay vẫn phải đối đầu với bệnh tật. Những bệnh nan y như ung thư, tim mạch, sida (aids), siêu vi... Cần có những người làm với nhẹ nổi đau như Đức Giêsu. Sau một ngày bận bịu và mệt mỏi, Đức Giêsu đã thức dậy sớm, khi các môn đệ còn ngủ say. Ngài tìm được một chỗ cầu nguyện khá kín đáo. Cầu nguyện là nhu cầu thật sự của Đức Giêsu. Ngài cần có thời gian rút lui, sống riêng tư một mình. Ngài cần sống bên Cha, tâm sự về gánh nặng công việc, về nỗi đau khổ của loài người, về cuộc chiến chống Satan. Đức Giêsu thấy mình cần được Cha cảm thông và nâng đỡ, cần ánh sáng và nghị lực để làm tròn sứ mạng. Ngài cần gặp Cha vì Ngài là Con, và vì Ngài được

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô tiếp kiến các thành viên Bộ Giáo lý Đức tin:

Bộ Giáo lý Đức tin có chiều kích mục vụ hết sức nổi bật

WHĐ (30.01.2018) – Hôm thứ Sáu 26-01-2018, tại Hội trường Clémentê trong Dinh Tông Toà, các thành viên của Bộ Giáo lý Đức tin đã được Đức Thánh Cha Phanxicô tiếp kiến khi họ kết thúc Khoá họp toàn thể. Đức Thánh Cha đã cảm ơn họ về “công việc phục vụ tế nhị” đối với Giáo hội, và nhấn mạnh đến “mối liên kết đặc thù” giữa Bộ và “người kế vị Thánh Phêrô, là người được mời gọi củng cố anh em mình trong đức Tin, và củng cố sự hiệp nhất của Giáo hội”.

Sau đây là toàn văn bài huấn dụ của Đức Thánh Cha:



*Kính thưa quý Đức hồng y,
Thưa quý anh em giám mục và linh mục,
Anh Chị Em thân mến,*

Tôi vui mừng được gặp Anh Chị Em khi Bộ Giáo lý Đức tin vừa kết thúc Khoá họp toàn thể. Tôi cảm ơn Đức hồng y Bộ trưởng đã giới thiệu tóm tắt những nét chính công việc Anh Chị Em đã làm trong hai năm qua.

Tôi rất hài lòng về công việc phục vụ tế nhị của Anh Chị Em nhằm đáp ứng mối liên kết đặc thù của Bộ với thừa tác vụ của người kế vị Thánh Phêrô, được kêu gọi để củng cố anh em mình trong đức tin và củng cố sự hiệp nhất của Giáo hội.

Tôi cảm ơn Anh Chị Em về những dẫn thân hằng ngày của Anh Chị Em để trợ giúp huấn quyền của các giám mục, trong việc bảo vệ đức tin đúng đắn và sự thánh thiêng của các bí tích, trong nhiều vấn đề đa dạng của ngày nay vốn đòi hỏi phải có sự phân định mục vụ quan trọng, như trong việc xem xét các vụ việc liên quan đến “*graviora delicta*” (các tội ác nghiêm trọng hơn) và các vấn đề tiêu hôn “*favorem fidei*” (vì lợi ích đức tin).

Tất cả những nhiệm vụ này càng mang tính thời sự hơn, trước hoàn cảnh - ngày càng trở nên lỏng lẻo và thay đổi - vốn đặc trưng cho sự hiểu biết của con người ngày nay về chính

mình và có ảnh hưởng mạnh đến các lựa chọn hiện sinh và đạo đức của con người. Con người ngày nay không còn biết mình là ai và vì thế, họ khó biết được làm thế nào để hành động cho đúng.

Theo nghĩa này, nhiệm vụ của Bộ mang tính quyết định, khi Bộ nhắc nhớ lại ơn gọi siêu việt của con người và mối liên hệ không thể tách rời của lý trí con người với chân lý và sự thiện mà đức Tin vào Chúa Giêsu Kitô khơi lên. Điều này hoàn toàn không giống như việc lý trí mở ra để đón nhận ánh sáng đến từ Thiên Chúa, ánh sáng giúp cho con người nhận biết chính mình và kế hoạch của Thiên Chúa về thế giới.

Thế nên tôi đánh giá cao nghiên cứu của Anh Chị Em về một số khía cạnh của ơn cứu rỗi Kitô giáo, nhằm tái khẳng định ý nghĩa của việc cứu chuộc, khi đề cập đến các khuynh hướng tân-Pelagiô và tân-Gnosis hiện tại. Những khuynh hướng này là biểu hiện của một chủ nghĩa cá nhân tin tưởng rằng mình có thể tự cứu rỗi bằng sức riêng của mình. Trái lại, chúng ta tin rằng ơn cứu rỗi hệ tại sự hiệp thông với Chúa Kitô phục sinh, là Đấng nhờ ơn Thánh Thần của Người, dẫn đưa chúng ta vào một trật tự mới của mối tương quan với Chúa Cha và giữa con người với nhau. Như thế, chúng ta được hiệp nhất với Chúa Cha như những người con trong Chúa Con và trở nên một thân thể trong Đấng “là trưởng tử giữa một đàn em đồng đức” (Rm 8,29).

Vậy, làm sao lại không đề cập đến những gì mà Anh Chị Em đã nghiên cứu về các hệ quả đạo đức của một nền nhân học thích đáng cả trong lĩnh vực kinh tế và tài chính. Chỉ có cái nhìn về con người như một nhân vị, nghĩa là như một chủ thể chủ yếu mang tính tương quan cùng với một lý trí đặc thù và phong phú, mới có thể hành động phù hợp với trật tự khách quan của luân lý. Về vấn đề này, huấn quyền của Giáo hội luôn lặp lại cách rõ ràng rằng “hoạt động kinh tế, mặc dù theo phương pháp và luật lệ riêng, nhưng vẫn phải nằm trong giới hạn của trật tự luân lý” (*Gaudium et Spes*, 64).

Trong Khoá họp toàn thể này, Anh Chị Em cũng đã đào sâu một số vấn đề tế nhị về việc đồng hành với các

(xem tiếp trang 3)

Các vị tử đạo ở Algeria là “dấu chỉ của tha thứ và bình an cho mọi người”



Tôi tớ Chúa, Giám mục Pierre Claverie WHĐ (29.01.2018) / Agenzia Fides – Thứ Sáu 26-01-2018, Đức Thánh Cha Phanxicô đã tiếp kiến Đức hồng y Angelo Amato, S.D.B., Bộ trưởng Bộ Tuyên thánh. Trong buổi tiếp, Đức Thánh Cha đã cho phép Bộ Tuyên thánh ban hành 4 Sắc lệnh liên quan đến việc công nhận các phép lạ của 1 vị Chân phước, 3 vị Tôi tớ Chúa, 2 Sắc lệnh nhìn nhận sự tử đạo của 19 vị Tôi tớ Chúa, và 2 Sắc lệnh công nhận các nhân đức anh hùng của 2 vị Tôi tớ Chúa.

19 vị Tôi tớ Chúa được nhìn nhận là tử đạo là Tôi tớ Chúa Pierre Claverie, Dòng Anh em Giảng thuyết, Giám

mục Oran (Algeria); cùng với 18 người bạn là các nam nữ tu sĩ; tất cả đều bị giết vì lòng thù ghét Đức tin tại Algeria, từ năm 1994 đến năm 1996.

Trong số các vị tử đạo này, có 7 đan sĩ dòng Xitô (Trappist) thuộc đan viện Tibhirine bị các nhóm Hồi giáo cực đoan bắt làm con tin và sau đó bị chặt đầu, vào năm 1996. Mặc dù được khuyến cáo nên trở về Pháp nhưng cả nhóm đã từ chối và chọn ở lại vùng núi Algeria - nơi đang xảy ra xung đột ác liệt - dù biết có thể bị sát hại.



Các đan sĩ ở đan viện Tibhirine

(xem tiếp trang 3)

ĐTC Phanxicô tiếp kiến các thành viên Bộ Giáo lý Đức tin

bệnh nhân ở giai đoạn cuối. Về vấn đề này, tiến trình tục hoá, bằng cách tuyệt đối hoá các khái niệm tự quyết và tự chủ, đã làm cho tại nhiều quốc gia có sự gia tăng nhu cầu an tử như một khẳng định mang tính ý thức hệ về ý chí của con người muốn làm chủ sự sống. Điều này cũng dẫn đến chủ trương coi việc cố ý chấm dứt sự sống của con người như là một lựa chọn của “nền văn minh”. Rõ ràng là khi mà sự sống được coi trọng không phải vì phẩm giá của nó mà vì tính hiệu quả và năng lực sản xuất, thì tất cả những điều ấy đều có thể xảy ra. Trong bối cảnh này, cần phải tái khẳng định rằng sự sống con người, từ lúc thụ thai cho đến khi chết tự nhiên, có một phẩm giá bất khả xâm phạm.

Đau đớn, thống khổ, ý nghĩa sự sống và sự chết là những thực tại mà não trạng ngày nay khó chấp nhận được với một cái nhìn đầy hy vọng. Nhưng nếu không có niềm hy vọng vững vàng giúp họ đương đầu với đau khổ và cái chết, con người không thể sống tốt đẹp và giữ được cái nhìn tin tưởng cho tương lai của mình. Đây là một

trong những công việc mà Giáo hội được kêu gọi phục vụ con người ngày nay.

Theo nghĩa này, sứ mạng của Anh Chị Em mang một chiều kích mục vụ hết sức nổi bật. Các mục tử đích thực là những người không bỏ mặc con người và không để họ rơi vào tình trạng mất phương hướng và lảm nhảm, nhưng dùng chân lý và lòng thương xót để đưa họ về với khuôn mặt đích thực của họ trong sự thiện. Mọi hành động nắm lấy tay con người khi họ đánh mất ý thức về phẩm giá và định mệnh của mình; để giúp họ nhờ tin tưởng, tái khám phá tình phụ tử yêu thương của Thiên Chúa, định mệnh tốt đẹp của mình và những con đường xây dựng một thế giới nhân bản hơn, đều là những hành động mục vụ đích thực. Đây là nhiệm vụ lớn lao đang chờ đợi Bộ Giáo lý Đức tin của Anh Chị Em và tất cả các tổ chức mục vụ khác trong Giáo hội.

Tôi tin chắc Anh Chị Em luôn hết lòng với công việc quan trọng này, vốn dĩ vẫn là đường lối chính của Giáo hội. Một lần nữa tôi xin cảm ơn Anh Chị Em và cùng với tâm tình gần gũi, tôi thành tâm ban Phép lành Toà thánh cho tất cả Anh Chị Em. ■

(Nguồn: Zenit, tiếng Pháp)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Cha sai. Ngài sống hết mình cho con người, cho đám đông, nhưng Ngài cũng say sưa cầu nguyện và hoạt động. Cầu nguyện đưa Ngài đến với con người, hoạt động đưa Ngài đến với Cha.

Thành công ở Caphácnaum không làm Ngài dừng chân. “Mọi người đang tìm Thầy”, mọi người vẫn cần Thầy. Nhưng Ngài biết còn nhiều chỗ khác cũng đang rất cần. “Hãy đi nơi khác”, Tin Mừng cần được gieo vãi ở mọi nơi. Giữ được tính tự do và cơ động, Đức Giêsu lại lên đường.

CẦU NGUYỆN

Lạy Thiên Chúa, Đấng ưa thích sự thinh lặng, xin dạy chúng con thinh lặng để ở một mình với Ngài, trò chuyện, lắng nghe và thấm nhuần Lời hằng sống.

Xin dạy chúng con thinh lặng nơi con mắt, biết nhắm lại trước những vấp vấp của tha nhân, biết quay đi trước những dịp tội gây xao xuyên.

Xin dạy chúng con thinh lặng nơi đôi tai, để nghe được tiếng kêu của người nghèo đói, để khép lại trước những mời mọc của ma quỷ.

Xin dạy chúng con thinh lặng nơi miệng lưỡi, để biết ca tụng Chúa và đem lại an vui cho muôn người, tránh mọi lời nói gây đớn đau, đổ vỡ.

Xin dạy chúng con thinh lặng nơi trí khôn, để mở ra trước sự thật và khép lại trước đối trá.

Cuối cùng xin dạy chúng con thinh lặng nơi quả tim, để tránh xa mọi ích kỷ, thù hằn, ghen ghét, để yêu mến và ước ao Thiên Chúa trên mọi sự. Amen. ■

(theo Thánh Têrêxa Calcutta)

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

Các vị tử đạo ở Algeria...

Đức Tổng giám mục Paul Desfarges, Tổng giám mục Alger, đã bày tỏ vui mừng về quyết định nói trên của Đức Thánh Cha. Trong bản tuyên bố gửi đến *Fides*, Đức cha Desfarges cho biết: “Chúng tôi muốn nhấn mạnh rằng chúng tôi không thể nghĩ về các vị tử đạo của chúng tôi mà không nhớ đến hàng trăm ngàn người Algeria, nam cũng như nữ, đã chết vì muốn trung thành với đức tin vào Thiên Chúa và vào lương tâm của mình. Đặc biệt, tôi nhớ đến 99 vị *Imam* đã bị giết vì từ chối biện minh cho bạo lực và nhiều phóng viên, giáo viên, nhà khoa học, đã phản đối các nhóm thánh chiến; đó là chưa kể đến những bậc cha mẹ không chịu khuất phục sự áp đặt của các nhóm này không cho con cái của họ đi học. Cũng không quên rằng cả một dân tộc đã bị cuốn vào vòng xoáy của bạo lực được nuôi dưỡng bởi một ý thức hệ chết chóc làm méo mó Hội giáo. Chúng tôi mong muốn việc tuyên phong Chân phước này là một dấu chỉ của tha thứ và bình an cho tất cả mọi người, bởi vì đó là những người nam người nữ của hoà bình và tha thứ, họ đã dâng hiến đời mình cho mọi người”.

Đức Tổng giám mục Desfarges viết tiếp: “Đức cha Claverie và tất cả các vị tử đạo khác đã chỉ cho chúng ta con đường chung sống hoà bình giữa người Kitô hữu và người Hồi giáo, bằng cách đối thoại trong đời sống hằng ngày với những người láng giềng Hồi giáo và gia đình của họ, một cuộc đối thoại của phục vụ, tình bằng hữu và cởi mở với người khác”. Và ngài kết luận: “Đây là ý nghĩa của việc tuyên phong Chân phước: làm nổi bật thực tế rằng chung sống và đối thoại giữa người Kitô hữu và người Hồi giáo chính là làm phong phú lẫn nhau để lớn lên trong tình người và tình huynh đệ, vì nền hoà bình mà thế giới đang rất cần đến”.

Trong Di chúc viết vào năm 1993, cho một người nào đó sẽ giết mình, cha Christian de Chergé, đan viện trưởng đan viện Tibhirine – một trong bảy đan sĩ chịu tử đạo–, đã nhấn nhủ: “Tôi viết cho anh, người bạn vào giây phút cuối của đời tôi... Vàng, tôi cũng xin nói với bạn tiếng Cám ơn và lời Vinh biệt này... Ước gì chúng ta, những người trộm lành hạnh phúc, được thấy nhau trên Thiên đàng, nếu Thiên Chúa muốn, Người là Cha của hai chúng ta”. ■

Đức Thánh Cha chủ sự Kinh Chiều, bế mạc Tuần lễ cầu nguyện cho Hiệp nhất



WHĐ (26.01.2018) – Theo truyền thống, Đức Thánh Cha Phanxicô đã chủ sự buổi hát Kinh Chiều đại kết vào ngày lễ Thánh Phaolô Tông đồ trở lại –thứ Năm 25-01-2018, tại Vương cung thánh đường Thánh Phaolô Ngoại thành để bế mạc Tuần lễ Cầu nguyện cho Sự hiệp nhất các Kitô hữu.

Tham dự giờ Kinh Chiều có các đại diện của Đức Tổng giám mục Justin Welby, Tổng giám mục Canterbury (Anh giáo) và của Đức Thượng phụ Constantinopolis, Bartholomaios I (Chính Thống giáo).

Bài ca của Môsê và Miriam

Trong cử hành phụng vụ, một ca xướng viên đã công bố “*Bài ca của Môsê và Miriam*” trích trong Sách Xuất Hành, và Đức Thánh Cha đã dựa vào bài ca này để giảng. Người Do Thái đã hát bài ca này sau khi được Thiên Chúa cứu thoát khỏi tay người Ai Cập; nhiều Giáo phụ xem đây là hình ảnh của bí tích Rửa Tội.

Đức Thánh Cha nói: “Tất cả các Kitô hữu chúng ta đã đi qua dòng nước Rửa tội; và ân sủng của bí tích này đã tiêu diệt kẻ thù, tội lỗi và cái chết của chúng ta”. Chính vì lý do này, chúng ta có thể cùng nhau hát lời ca tụng Thiên Chúa.

Được kêu gọi gia nhập cộng đoàn

Nhưng, Đức Thánh Cha nói, cũng như Môsê, “Kinh nghiệm cá nhân của chúng ta ràng buộc chúng ta vào một câu chuyện lớn lao hơn, đó là ơn cứu rỗi của dân Chúa”. Thánh Phaolô, mà phụng vụ hôm nay cử hành cuộc trở lại của ngài, cũng có “một kinh nghiệm mạnh mẽ về ân sủng”, và kinh nghiệm này đã giúp ngài “tìm

được sự hiệp thông với các Kitô hữu khác”. Đó cũng là kinh nghiệm của chúng ta với tư cách là các tín hữu: “Một khi lớn lên trong đời sống thiêng liêng, chúng ta sẽ càng hiểu hơn rằng ân sủng được ban cho chúng ta cùng với những người khác, và ân sủng ấy là để chia sẻ cho người khác”.

Đức Thánh Cha giải thích rằng khi nhìn nhận bí tích Rửa tội của các Kitô hữu thuộc các truyền thống khác, chúng ta cũng nhìn nhận rằng cả họ cũng được ơn tha thứ, và ân sủng của Thiên Chúa cũng đang hoạt động trong họ. “Ngay cả khi những bất đồng chia rẽ chúng ta, chúng ta cũng nhận ra rằng chúng ta đều thuộc về cùng một dân được cứu chuộc, một gia đình những anh chị em được yêu thương bởi một Người Cha duy nhất”.

Hiệp nhất trong đau khổ

Tuy nhiên, lớn lên trong đời sống thiêng liêng thường là một điều khó khăn đối với chúng ta, bởi những đau khổ mà các Kitô hữu phải gánh chịu vì Danh Chúa Giêsu. Đức Thánh Cha nói rằng “khi máu các Kitô hữu đổ ra, cả khi họ thuộc về những truyền thống Kitô khác nhau, thì họ cùng trở thành những chứng nhân đức tin, những người tử vì đạo, hiệp nhất trong mỗi dây ân sủng của bí tích Thánh tẩy”.

Ngay cả với các truyền thống tôn giáo khác, Đức Thánh Cha nói, “Ngày nay Kitô hữu đứng trước những thách đố hạ thấp phẩm giá con người: khi trốn chạy khỏi những cuộc xung đột và những hoàn cảnh khốn cùng, họ lại trở thành nạn nhân của nạn buôn người và những hình thức nô lệ hiện đại khác; họ phải chịu đựng khổ cực và nghèo đói, trong một thế giới ngày càng giàu có về của cải nhưng càng nghèo tình yêu, nơi mà sự bất bình đẳng tiếp tục gia tăng”. Nhưng, Đức Thánh Cha nói, “Các Kitô hữu được kêu gọi nhớ lại câu chuyện những gì Chúa đã làm cho chúng ta, để trợ giúp và nâng đỡ nhau, hầu can đảm đối mặt với mọi thử thách trong hy vọng, nhờ Chúa Giêsu và Phúc âm đầy quyền năng êm ái của Người”. ■

(Vatican News)

Tuần tin Hội đồng Giám mục Việt Nam
tuyển chọn bài viết, tin tức từ hdgmvietnam.org,
phát hành thứ Năm hằng tuần trên trang hdgmvietnam.org
theo dạng pdf
